

Dr. Prohászka Ottokár sírjánál.

Mindnyájunké volt, az egész emberiségé, mert nemes lelke nem ismert faj- és osztálygyűlöletet, emberszeretete határtalan volt.

Mindnyájunké volt, az egész magyarságé, mert forró szívének teljes melegével csüngött a magyar föld szent rögén.

Mindnyájunké volt, az egész turistaságé, mert művészi lelkülete igaz gyönyörrel kereste fel a természet remek alkotásait.

Ugyis, mint embert, úgyis, mint kiváló honfitársunkat és mint magyar turistát ünnepeltük a Székesfehérvári Osztályunk által 1927 október 16-án megtartott közgyűlésen és az azt követő temetői kivonuláson.

A budapesti központ Gally János és Jász Géza alelnökök vezetése mellett 25 taggal volt képviselve, az esztergomi osztályt Kemény Miklós, a gyöngyösi osztályt Fazekas József, Székesfehérvár városát pedig Sztankovits János tanácsnok képviselte.

Az ünnepélyt a Vörösmarty-Kör nagytermében lefolyt közgyűlés nyitotta meg, amelyen Stréda Antal, a Székesfehérvári Osztály elnöke lelkes beszédben üdvözölte a vendégeket, majd Weichard Valdemár tette meg kimerítő jelentését, szépen emlékezte meg az osztály volt védelnőkeről, dr. Prohászka Ottokár elhalt székesfehérvári püspökről.

A közgyűlés után az ünneplő közönség a temetőbe vonult ki, ahol a temető díszes kápolnájában dr. Klautz György nagyprépost mondott szentmisét, majd a szent mise végeztével Jász Géza az anyaegyesület nevében, dr. Szabó Elemér tábornok a Fehérvári Osztály nevében, szívetrázóan megható s a nagylelkű halott emlékéhez méltó beszédekkel helyezték el koszorúikat a nagy férfiú sírján.

Az ünnepséget a Magyar Királyi szálló éttermében tartott társasébdé fejezte be, hol az első felköszöntőt dr. Szabó Elemér tartotta, melyre Jász Géza történelmi emlékekben gazdag hazafias beszédet tartott, B. Szabó István helybeli szerkesztő elmés felszólalása fejezte be az ebédet.

Délután az új gazdasági iskolát tekintette meg a társaság.

—sz. —a.

Kirándulás a Bükkbe.

(3 képpel.)

Nagyszombaton későn este érkeztünk Egerbe. Elszállásolás és vacsora után a várba sétáltunk fel. A soktornyú szép város csendben, a teli hold fényében megvilágítva pihent alattunk. A várfokán van eltemetve Gárdonyi Géza, ide akarják felállítani díszes síremlékét is.

Husvétvasárnap hajnalán rövid séta és szentmishallgatás után Egervár állomásról indultunk a vicinálisvonattal első célpontunk: Szilvásvárad felé. A vasútvonal az Egerpatak völgyében szép tájakon visz, föltűnedeznek a völgy feletti magas sziklán Szarvaskő várának romjai, majd több alagút után aombok lábánál békésen meghúzódó, a néhány esztendeje itt tartott passiójátékokról ismert Mikófalva mellett haladunk el. Vonatunk Bélapátfalván hosszú ideig állott, itt van a nevezetes XI. százabeli románstílusú templom, Csonkaházánk egy nevezetes műemléke.

Szilvásváradon áthaladva az ögróf Pallavicini erdőuralom területére lépünk. Utunk a Szalajka-völgyön vezet, ahol a csobogó, pisztrángban gazdag patak mentén csakhamar a pisztrángos tóhoz érkeztünk. A tó végénél levő barlangból hatalmas forrás tör elő. A Bükkhegység belsejében alig vannak források. Az ami van és az esővíz a Bükkhegység tebreiben, dolináiban eltűnik, hogy mint bővízü forrás vagy patak lásson újra napvilágot a völgyekben. A halastó után a gyönyörű fenyvestől körülvelt Szalajka vadászlakot elhagyva utunk legmeredekebb szakasza következik. A körülbelül 400 m tengerszínfeletti magasságban fekvő völgyfenékről másfél óra alatt érjük el az ezen a részén kb. 900 m magas Bükkfensík szélét, ahonnan meglepő kilátásban van részünk

az alattunk elterülő dombos vidékre. Ebédpihenő után Szálláson, Hutaréten át, a csurgói vadászlatk mellett a Bükk-hegység egyik legmagasabb és a legtágabb kilátással jutalmazó csúcsára a Bálványra (965 m) visz utunk. Az erős és hideg szél miatt azonban nem sokáig élvezhetjük a szép kilátást, hanem Bánkúton és a Szárazvölgyön át Ó-Massára megyünk le, ahol az előreküldött szálláscsinálók már várnak a vacsorával és szállással.

Husvéthétfőn már kora hajnalban indultunk az Örvényköre (767 m), ahová mintegy egy óra hosszat tartó kapaszkodó után jutottunk fel. A kilátás egyike volt a legszebbeknek, melyeket eddig Csonkamagyarországon láttunk. *A Magas Tátra minden egyes csúcsa tisztán, szabadszemmel láthatóan, vakító fehérségben pompázott a láthatáron.* Közvetlen alattunk Tardona és Dédes vískői fehérlettek a hajnali napfényben, mögöttük egész sora a hegyláncoknak

A Hamori-tó.

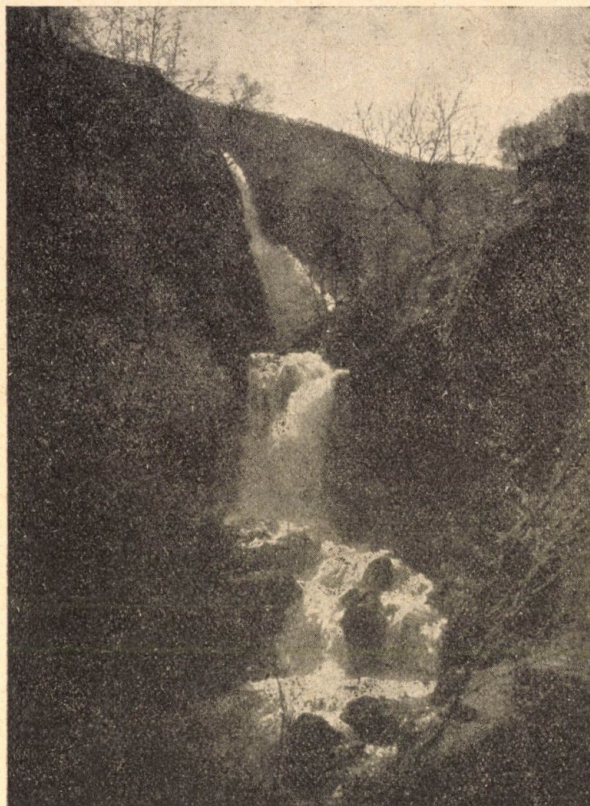
(Rékai Béla fényképe.)

a gömői hegyek, a Magyar Érchegység, az Alacsony Tátra, végül a Magas Tátra látszottak. A kora hajnali óra, az előző napi erős szél, az éjjeli erős fagy és talán még a holdtölte is hozzájárult ahhoz, hogy a Tátrát ilyen tisztán és fenségesen láthattuk. Közel egy óra hosszat gyönyörködtünk a felejthetetlen látványban, míg lassan felhők képződtek a láthatáron, párásabb lett a levegő és a Tátra lassan eltűnt szemeink elől.

Ó-Massára való visszatértünkben, rövid ideig időztünk a szentléleki kolostorromoknál. 1304-ben alapították a Szentlélek tiszteletére ezt a páloskolostort, mely még a XVI. században épségben volt. Ma is van még a romok között néhány szép oszlopfaj és csúcsíves borda. A kolostor melletti szikláról igen szép a kilátás a mély völgybe.

Az Ó-Massán elfogyasztott reggeli után a teljes tavaszi pompájában zöldelő, barátságos Garadna-völgyön át hamarosan elértük a Hámori-tavat. A Hámori-tó nem természetes eredetű, mintegy másfélszáz évvel ezelőtt gáttal zárták el a völgyet; az összegyűlt víz alkotja a gyönyörű tavat. A tó mellett szép, árnyas, padokkal ellátott sétaút vezet mintegy félóra alatt Lillafüredre, erre a fejlődő, a mély völgyben, szép környezetben fekvő üdülőhelyre. Nyáron

erdei vasút viszi ki a kirándulókat Lillafüredre, de nekünk még gyalog kellett az utat megtennünk Lillafüredtől Diósgyőrig. Oly szép ennek az útnak legnagyobb része, hogy még nyáron is érdemes gyalog megtenni. Már Lillafüred és Felső-Hámor között az útról egy kis fenyvesnél letérve vízeséshez jutunk el, ahol a Szinva-patak vize kb. 2 m magasságból esik alá. A patak mentén haladva egymásután következnek itt a vízesések. Felső-Hámornál van a patak legnagyobb és legszebb vízesése. A tavasszal igen bővízű Szinva-patak itt 3 lépcsőben

A Szinva-patak vízesése.

(Rékai Béla felvétele.)

mintegy 30 méternyi magasságról hatalmas dübörgéssel milliónyi vízcseppe zúzva rohan alá a völgybe. A vízesés, nagyságában és pompájában, sok külföldi agyondicsért szépségű vízeséssel szemben is megállja helyét. Kár, hogy a patak kétoldalán nicsenek feljáró utak építve s csak kényelmetlen ösvényeken lehet azokra a pontokra eljutni, honnan a vízesés a legszebb képet nyújtja. A vízesés közelében szép cseppkőbarlang is van.

Utunkat a vasúti töltésen folytatva délután Diósgyőrbe értünk és a villamos indulásáig még rendelkezésünkre álló időt a diósgyőri vár romjainak megtekintésére használtuk fel. A vár helyén már a honfoglalás idejében is földvár állott, később királyi vár épült itt. A vár neve Nagy-Győr volt és csak a XIII. században változtatták az itt termő sok dióról Diósgyőrre. Az Árpád-és Anjou-házbeli királyok gyakran jöttek a Bükk rengetegeibe vadászni s ilyenkor mindig a diósgyőri várkastélyban pihentek meg. 1381-ben Nagy Lajos

Részlet a diósgyőri várból.

(Rékai Béla felvétele.)

itt írta alá a torinói békét. 1387-ben országgyűlés színhelye volt a vár. Mátyás király is sokat tartózkodott a várban. A hajdani dicsőséges multat ma már csak négy hatalmas torony és az azokat összekötő falmaradványok hirdetik. Diósgyőrben fejeztük be két és félnapos turánkat: kellemes és szép emlékekkel az az esti vonattal tértünk vissza Budapestre.

Rékai Béla.

A Mátra Egylet 40 éves jubileuma.

A Magyar Turista Egyesület jubilál. Maga a szorosan vett Magyar Turista Egyesület ugyancsak a jövő 1928. december 28-án fogja elérni fennállása 40. évfordulóját, de egyik osztálya: a Mátra-Egylet egy évvel korábban alakult, következésképp egy évvel korábban is jubilál. A Magyar Turista Egyesület Mátra-Osztálya tehát egy évvel idősebb, mint maga az anyaegyesület. Ez talán paradoxon-nak látszik, de így van. Magyarázata az, hogy a Mátra-Egyesület már 1887 május 15-én megalakult, míg a M. T. E. Budapesti Osztálya csak egy évvel később: 1888-ban alakult meg. S mikor a M. K. E. Budapesti Osztálya elszakadt a Magyarországi Kárpát-Egyesülettől és Magyar Turista Egyesületté alakult, hozzácsatlakozott többek közt osztályként a már akkor több mint másfél éve működő Mátra-Egyesület is.

Ha valahol, úgy a Mátra-egyesület életében ez a 40 év nem mult el nyomtalanul. Nagy emberek nagystílusú vezetése mellett mindjárt megalakulása után megindult az alkotó munka, összefogott a Mátra-Egyesület minden tagja, hogy ezt a par excellence magyar hegységet kiemeljék az ismeretlenség homályából, feltárják, idegenforgalmat s turista kultúrát teremtsenek a Mátra zöld bércei között. Megindult az útépités, az útjelzés, a kilátók emelése, a menedékház-építés, a kalauz kiadás. Igen ügyesen fogták meg a dolgot akkor, amikor összefogtak Mátrafüred fejlesztésére. Ez akkor még Bene-pusztá volt s a Mátra-Egy-

